

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem, v právní věci

žalobce: T. O.

proti
žalovanému: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 8. 2023, č. j. RN-XXX-46091-DH,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaným rozhodnutím byly zamítnuty námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 1. 6. 2023, č. R-1.6.2023-424/XXX, kterým byl žalobci podle ustanovení § 56 odst.1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odňat invalidní důchod z důvodu nesplnění základních podmínek nároku na tento důchod stanovených v ustanovení § 39 zákona o důchodovém zabezpečení.

2. Žalobce podal včas proti žalovanému rozhodnutí žalobu, ve kterém se domáhal(a) jeho soudního přezkoumání. V žalobě byly obsaženy námitky, které se týkaly nedostatečně posouzeného zdravotního stavu s návrhem na zrušení žalovaného rozhodnutí. Žalobce v žalobě dále namítl, že mu žalovaná odňala invalidní důchod od 10. 7. 2023, přičemž datum zániku invalidity bylo přitom stanoveno ke dni 11. 4. 2023 a v odůvodnění rozhodnutí žalované není odůvodněno, respektive vysvětleno, proč byl invalidní důchod odňat k 10. 7. 2022 a ne k 11. 4. 2023. Dále žalobce namítl, že žalovaná si neopatřila pro vydání rozhodnutí odpovídající a dostatečné podklady a nevyšla tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci a že mu neprominula usnesením ze dne 17. 8. 2023 zmeškání úkonu spočívající v dodání podkladů pro posouzení zdravotního stavu po uplynutí stanovené lhůty a jeho zdravotní stav byl posouzen nesprávně. Dále namítl, že odůvodnění rozhodnutí je nedostatečné, že rozhodnutí jsou nicotná, protože nebylo vysvětleno, proč mu invalidní důchod byl odňat k datu 10. 7. 2022, neboť invalidní není na základě lékařského posudku ze dne 11. 4. 2023.
3. V žalobě byly dále uvedeny zdravotní problémy žalobce a odkaz na zdravotní dokumentaci jich se týkající.
4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila a navrhla zamítnutí žaloby.
5. Soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) z hlediska správnosti a úplnosti zjištěného zdravotního stavu postižení žalobce včetně správnosti určení procentuálního ohodnocení poklesu pracovní schopnosti, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
6. Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalovaná při vydání žalovaného rozhodnutí v části určující procentuální ohodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobce (žalobkyně) vycházela z posudku lékaře vydaném v námitkovém řízení dne 17. 8. 2023, kterým byla míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena podle vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, v platném znění (dále jen „cit. vyhláška“) ve výši 20 %.
7. Z výše uvedených skutečností vyplynulo, že mezi účastníky řízení zůstala jediná sporná otázka, spočívající v odborném lékařském posouzení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. K posouzení výše uvedené otázky není příslušný soud, ale příslušný orgán – Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“), a to na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Proto za tímto účelem soud provedl důkaz, a to posudkem PK MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové ze dne 21. 5. 2024, č.j. SZ/2024/299-HK-11.
8. Z tohoto posudku vzal soud za prokázané, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce činila 20 %, když rozhodující zdravotní postižení bylo stanoveno podle kapitoly V. položka 5, písm. b) příl. citované vyhlášky.
9. Za rozhodující zdravotní postižení považovala PK MPSV ČR úzkostná porucha.
10. Soudu tedy nezbylo než dospět k závěru shodném se závěrem uvedeného lékařského posudku zmíněné posudkové komise, a to, že k datu vydání žalovaného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

11. Podle § 39 odst. 1 písm a) a b) zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.
12. Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění se důchod odejme v případě, že nárok na důchod či na jeho výplatu zanikl.
13. K námitkám žalobce, které se týkají zejména stanovení data zániku invalidity a neprominutí zmeškání úkonu spočívajícího v dodání podkladů pro posouzení zdravotního stavu po uplynutí stanovené lhůty krajský soud uvádí následující závěry
14. Jak vyplývá z rozhodnutí správního orgánu I. stupně, žalobci byla zastavena výplata invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně do 10. 7. 2022 podle § 53 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., a to z důvodu, že žalobce nevyhověl výzvě žalované, aby se podrobil vyšetření zdravotního stavu nebo jinému odbornému vyšetření, přičemž ve výzvě bylo, že žalobce na možnost zastavení výplaty invalidního důchodu byl upozorněn (jedná se o rozhodnutí žalované ze dne 24. 5. 2022). Žalované rozhodnutí se však týká jiné situace, která souvisí s vydáním jiného rozhodnutí žalované, a to rozhodnutí ze dne 1. 6. 2023, kterým byl žalobci odňat invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písmeno a) ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, a to od 10. 7. 2022. Je sice pravdou, že v odůvodnění žalovaného rozhodnutí je v jeho úvodu uvedeno, že žalovaná tímto rozhodnutím ze dne 1. 6. 2023 odňala žalobci důchod od 10. 7. 2023, avšak nejedná se o takovou vadu rozhodnutí, která by měla za následek jeho zrušení, když se jedná o pouhý překlep v tomto rozhodnutí, tedy zřejmou chybu, kterou lze napravit opravou chyby podle správního řádu. Podstatné je, kdy, respektive k jakému datu skutečně žalobci zaniklo právo na invalidní důchod. Za tímto účelem krajský soud provedl u jednání soudu důkazy, již výše zmíněnými posudky PK MPSV, z nichž shodně vyplynulo, že invalidita zanikla žalobci již dříve, a to dokonce již od 1. 3. 2022. Žalobce tedy nemohl být žalovaným rozhodnutím krácen na svém právu na invalidní důchod z hlediska určení zániku invalidity, neboť z posudků PK MPSV v Hradci Králové a v Praze shodně vyplývá, že invalidita mu zanikla již 1. 3. 2022, tedy dříve, než bylo stanoveno žalovanou v jejím prvostupňovém rozhodnutí (tedy 10. 7. 2022). Na tom nic nemění dotaz žalobce, proč mu byl invalidní důchod odňat k datu 10. 7. 2022, neboť invalidní není na základě lékařského posudku ze dne 11. 4. 2023, neboť invalidita mu zanikla dříve, a to již od 1. 3. 2022, navíc datum 11. 4. 2023 není datem žádné lékařské zprávy, ale datem jednání kontrolní lékařské prohlídky na OSSZ Svitavy s tím, že v případě kontrolní lékařské prohlídky nemusí jít jednoznačně o lékařské vyšetření, označuje se tak jednání lékařské posudkové komise při kontrole invalidity, jak správně je uvedeno v posudku PK MPSV v Praze. Pokud se týče námitky neprominutí zmeškání úkonu spočívající v dodání podkladů pro posouzení zdravotního stavu po uplynutí stanovené lhůty, tak bylo podstatné, o jakou lékařskou zprávu, kterou žalobce hodlal dodatečně předložit, se jednalo. Proto krajský soud vyzval usnesením ze dne 4. 12. 2024, č. j. 52 Ad 17/2023 žalobce ke sdělení jakou konkrétní lékařskou zprávu zaslal žalovanému, která dle jeho tvrzení nebyla zohledněna v lékařském posudku a aby předložil usnesení žalované o prominutí zmeškání úkonu ze dne 17. 8. 2023. Žalobce požádal přípisem ze dne 9. 1. 2025 o prodloužení lhůty, soud této výzvě vyhověl usnesením ze dne 3. 2. 2025, č. j. 52 Ad 17/2023, když vyzval k žalobce k doplnění výše uvedené skutečnosti ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení, žalobce však v prodloužené lhůtě soudu nepředložil tu lékařskou zprávu, která podle jeho tvrzení v žalobě nebyla zohledněna v lékařském posudku, když mu nebylo

vyhověno rozhodnutím žalované o prominutí zmeškání úkonu spočívajícím právě v předložení této lékařské zprávy. Krajský soud tak vycházel z usnesení žalované ze dne 17. 8. 2023, které předložila žalovaná, z něhož vyplývá, že žalobci nebylo prominuto zmeškání úkonu podle § 41 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění s tím, že žalobci nebylo jeho žádosti vyhověno, když ten ve své žádosti ani neoznačil lékařskou zprávu či neuvedl další podrobnosti jí se týkající, které by mohly mít vliv na posouzení zdravotního stavu žalobce, žalovaná přijala správně závěr, že není důvodné posečkat na dodání nového podkladu a rozhodla o neprominutí zmeškání lhůty. K tomu soud uvádí, že žalobce neuvedl žádnou konkrétní žalobní námitku týkající se nezákonnosti tohoto žalovaného rozhodnutí, toto rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnou právní úpravou, s tím, že toto rozhodnutí samo o sobě vyloučeno ze soudního přezkumu a rozhodování o zmeškání úkonu je věcí čistě správního uvážení správního orgán. Nicméně krajský soud poskytnul žalobci možnost předložit i v soudním řízení jím zmíněný posudek, respektive lékařskou zprávu, která podle jeho názoru nebyla při vydání žalovaného rozhodnutí zohledněna, a žalobce tak nejen že neuvedl nic konkrétního, co by se týkalo této lékařské zprávy, tj. ani neoznačil a neuvedl nějaké další podrobnosti, navíc nesplnil svou povinnost předložit tuto lékařskou zprávu na základě výzvy soudu, proto krajský soud vycházel jen z podkladů žalovaného rozhodnutí a z výše zmíněných posudků PK MPSV.

15. Protože nárok na plný invalidní důchod žalobce zanikl a nebylo v řízení prokázáno zkrácení veřejných subjektivních práv žalobce důvodu nezákonnosti žalovaného rozhodnutí, nezbylo soudu, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s.ř.s.).
16. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1,2 s.ř.s., když žalované jako orgánu ve věcech důchodového pojištění, byť měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů nenáleží.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 30. dubna 2025

JUDr. Jan Dvořák, v. r.
samosoudce